

γελμα, ἔλεγεν ἐκεῖνος, ἄλλως τε δὲν ἐγεν-
νήθην δι' αὐτό. Ἐσπούδαζα νομικὰ εἰς
τὸ Παρίσι, μὰ οἱ γονεῖς μου διέκοψαν τὴν
ἐπιχορήγησιν, διότι ἐπ' ἀνδρεψαν τὴν ἀδελ-
φή μου καὶ τῆς ἔδωκαν ὅ, τι εἶχαν. Τώρα
ἐγὼ ἐργάζομαι διὰ νὰ συνάξω ὀλίγα χρή-
ματα καὶ ν' ἀποτελειώσω τὰς σπουδὰς
μου. Ἀχ, θὰ τὸ κατορθώσω ἄρα γε; καὶ
νὰ σκέπτομαι, ὅτι ὑπάρχουν τόσα γε-
μάτα βλαάντια καταδικασμένα εἰς ἀχρη-
σίαν! δὲν εἶνε ἀδικον; τί λέγει καὶ ἡ
Οὐρανία μου; Σοῦ φαίνομαι γεννημένος
γὰρ δάσκαλος;

Ἡ Οὐρανία ἠγάπα ἤδη τὸν φιδρὸν
φίλον, τὸν ὁποῖον τῇ ἐπεμψεν ἡ Πρόνοια.

— Θὰ σοῦ προτείνω κάτι τι, μὰ νὰ
δεχθῆς, τῷ εἶπε μίαν ἡμέραν σοβαρῶς.

— Τὰ πάντα παρὰ σοῦ δέχομαι, καὶ
αὐτὸν ἀκόμη τὸν θάνατον, εἶπεν ἐκεῖνος
μειδιῶν πρὸς τὴν ξανθὴν κόρην. Ἐγὼ ὅ-
ταν ἀγαπῶ εἶμαι.

— Ἀφῆσε αὐτά. Ἄν μείνης μόνος σου
ποτέ δὲν θὰ τὸ κατορθώσης νὰ σπουδά-
σης· θέλεις νὰ σὲ βοηθήσω; Ἡ μητέρα
μου ζῇ μὲ τὴν ἀδελφή μου τὴν π' ἀνδρε-
μένη, ἐγὼ ἔχω πολὺ ὀλίγες ἀνάγκες ἐδῶ
ὅπου ὅλα εἶνε τόσον εὐθηνα. Ἀμα ἔλθῃ ὁ
Σεπτέμβριος θὰ σοῦ στέλλω τὸ ἥμισυ τοῦ
μισθοῦ μου καὶ μὲ τὰς ὀλίγας οἰκονομίας
ποῦ ἔχεις, θὰ ζήσης εἰς κανένα ὑπερῶν
τῶν Παρισίων καὶ θὰ ἰδῆς τί γρήγορα
περνοῦν τὰ δύο ἔτη.

Ἡ Περικλῆς συνεκινήθη ἔλαβε στάσιν
σοβαρὰν καὶ εἶπεν ἐπισήμως:

— Δέχομαι· καὶ τὴν ἡμέραν, κατὰ τὴν
ὁποῖαν θὰ ἐπ' ἀνέλθω διδάκτωρ, ἔχε ἔτοιμα
τὰ νυμφικὰ σου, διότι θὰ γείνη ὁ γάμος
μας, καὶ μνηστὴ πολυαγάπητε; καὶ ἔθηκε
φίλημα φλογερὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου της, τὸ
ὁποῖον ὅμως ἐκείνη δὲν ἀνταπέδωκεν, ἀ-
ποσυρθεῖσα δειλὴ καὶ κατακόκκινη.

Ἡ χωρισμὸς ἦτο πικρὸς διὰ τὴν ἀτυχὴ
κόρην, ἡ ὁποία ἀπεμονοῦτο πάλιν, ἀλλ' ἔ-
κλαυσε καὶ ὁ Περικλῆς μῶλον ὅτι τὸν πε-
ριέμενον οἱ Παρίσιοι.

Ἐπὶ δύο μακρὰ ἔτη ὑπέφερε τὴν ξενι-
τείαν, τὴν μόνωσιν, τὰς στερήσεις, διὰ νὰ
ζῇ ὁ ἥρωας τῆς ἀξιοπρεπῶς... ἐκεῖνος ἔ-
γραφε θερμῶς ἀλλὰ σπανίως, ἕνεκα τῶν
πολλῶν μαθημάτων του...

Μίαν ἡμέραν ἔλαβε μίαν ἐπιστολήν, τὴν
τελευταίαν του.

Οὐρανία μου,

«Στείλέ μου τὸν κατάλογον τῶν χρη-
μάτων, ὅσα δι' ἐμὲ ἐξώδευες. Θὰ σοῦ τὰ
πληρώσω διπλάσια. Τώρα λάβε πρὸς τὸ
παρὸν τὸ συνάλλαγμα, τὸ ὁποῖον σοῦ ἔσω-
κλειώ διὰ λίρας 50. Ὁ γάμος μας εἶνε
ἀδύνατον νὰ γείνη. Λυποῦμαι πολὺ ἀλλ'
ἴσως ὁ Θεὸς δὲν μὲ εὗρεν ἀξίον τῆς ὑψί-
στης ταύτης εὐτυχίας καὶ δι' αὐτὸ θέτει
προσκόμματα. Προσελήφθην εἰς τὸ προ-
ξενεῖον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὡς γραμ-
ματεὺς· ἀπολαμβάνω ὀλίγα καὶ πρέπει νὰ
ζῶ ἀξιοπρεπῶς καὶ πῶς, διὰ νὰ ἔχω ἐλπί-
δας προβιβάσμου, ὥστε οὔτε πρέπει νὰ
σκέπτομαι περὶ γάμου καθὼς ἐννοεῖς. Εἰ-
σαι λογικὴ καὶ ἀγαθὴ, θὰ μὲ συγχωρή-

σης, διότι ὁ μᾶλλον ἀξίος οἴκου εἶμαι
ἐγὼ.

Ἡ Ὑγίαίνε, Οὐρανία μου, ἀγαπητὴ ἀ-
δελφὴ μου.

Ἡ Περικλῆς σου.

Ἀγαπητὴ ἀδελφὴ... εἶπε πικρῶς μει-
διῶσα ἡ κόρη καὶ ἐνέκλεισεν εἰς φακέλλον
τὸ συνάλλαγμα τοῦ Περικλέους, τὸ ἐπέ-
γραψε κατὰ τὴν νέαν ἐν Κωνσταντινουπό-
λει διεύθυνσιν του καὶ τὸ ἐπεμψεν εἰς τὸ
ταχυδρομεῖον.

Ἐπειτα ἔκλαυσε πικρῶς.

— Χρήματα... εἶπε... χρήματα...
λοιπὸν ἐνόμισεν ὅτι πληθύνονται μὲ χρή-
ματα τόσαι ἀγρυπνίαι, τόσαι στερήσεις,
τόσοι ἔρωες! Θὰ ὑπάγω νὰ τὸν παρακα-
λέσω νὰ πῆσω 'στὰ πόδια του καὶ θὰ τὸν
συγκινήσω. Δὲν εἶναι κακὸς· φοβεῖται δι'
ἐμὲ... φοβεῖται μήπως δὲν στέρξω εἰς τὰς
στερήσεις... θὰ τοῦ ἀποδείξω τὸ ἐναντίον.

Ἀνεχώρησε διὰ Κωνσταντινουπόλιν
ἀλλ' ἡ ἀπάντησίς του ὑπῆρξεν: «Ἐσο
λογικὴ...» καὶ τὰ τοιαῦτα. Μετέβη κατό-
πιν εἰς μίαν φίλῃς της καὶ ἔμαθεν ὅτι ὁ κ.
Περικλῆς Βυζαντίου νυμφεύεται τὴν θυ-
γατέρα γηραιοῦ διπλωμάτου, ὅστις τοῦ
ὑπόσχεται προστασίαν.

— Πρέπει νὰ ἰδῆς τὴν νύμφην, Οὐρα-
νία μου. Νὰ ἰδῆς κωμικὸ μούτρο... γε-
λοία φιλαρέσκεια, θὰ σκάσης στὰ γέλοια.

Ἡ Οὐρανία δὲν ἐγέλα ὅμως, μ' ὅλους
τοὺς καγχασμοὺς τῆς φίλης της. Ἀνεχώ-
ρησε σχηματίσασα ἐν σχέδιον.

Μετέβη εἰς τὸν διπλωμάτην. Διηγήθη
τὰ πάντα καὶ ἐζήτησε δικαιοσύνην.

— Εἶπε πῶς θὰ σὲ πληρώσω;

— Ναί, μὰ ἐγὼ δὲν θέλω χρήματα.

— Κάμνεις πολὺ ἄσχημα. Ὁ Περικλῆς
ἐφέρθηκε σὰν τίμιος ἄνθρωπος. Ὁμολογᾷ
δὲν εἶχατε,μποροῦσε πολὺ καλὰ νὰ σοῦ
φάγῃ τὰ χρήματά σου. Ὅσον δὲ διὰ τὸν
γάμον του μὲ τὴν κόρη μου, δὲν μπορῶ δι'
ἓνα τόσῳ μικρὸν ἐπεισόδιον νὰ τὸν δια-
λύσω. Τὸ παρελθὸν δὲν θεωρεῖται.

Τότε ἠσθένησε, καὶ ὁ κ. Περικλῆς ἔπεμψε
φάρμακα καὶ ἱατρούς, τὰ ὁποῖα ἐκείνη δὲν
ἐδέχθη... δὲν πταίει ἂν ἐδέχθη τὴν με-
γαλοπρεπὴ κηδεῖαν, τὴν ὁποῖαν τῇ ἔκαμε
διότι... ἦτο νεκρά.

— Λοιπὸν ἀκόμη εὐρίσκετε ὅτι ὁ νέος
αὐτὸς ἔχει χερσὴν καρδιά;

— Στοιχηματίζω ὅτι τὰ ἐπ' ἐνοήσατε
αὐτά, Δεσποινίς, διὰ νὰ ἀμαυρώσετε τὴν
δόξαν τοῦ φίλου μας· εἶπε μία νέα πολὺ
ἐνθουσιώδης διὰ τὸν γραμματέα τοῦ Ἐλ.
προξενίου.

— Ἐγὼ... νὰ τὸν χαίρεσθε τὸν φί-
λον σας, λαμπρὸς ἄνθρωπος, χερσὴν καρ-
διά... Καὶ μὲ τί χάριν δένει τὸν λαί-
μοδέτην του!

Ἐν Κωνσταντινουπόλει.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κκ. Γεώργιον Ὀθωναῖον, Ἡλίαν Θ. Κοττόρον,
Δημ. Κολποδινόν, Ἀλέξ. Ἰγγλέσην, Μιχαὴλ Β. Μαῦ-
ρον, Δημητρίον Β. Μαῦρον, Πέτρον Γ. Ἰγγλέσην.
Συνδρομαὶ ὑμῶν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — κυ-
ρίαν Ὑλγαν Μ. Κτενὰ. Ἐλήφθησαν. Ἀπεστάλησαν.
— Τακτικῶς Ἀναγνώστη. Ἐκλεκτῶν. Ἀπαλλά-
ξατέ μας, παρακαλοῦμεν, ἐξόρουν καὶ ἀπωλείας χρέ-
νου. Φύλλα προηγούμενα δύνανται νὰ προμηθευθῇτε
ἐκ τοῦ γραφεῖοῦ μας. Τὸ «Ἐκτὸς τοῦ Νόμου» ἤρ-
ξατο ἀπὸ τοῦ ἀρ. 424, αἱ δὲ «Περὶ πίστεως Στρα-
ταρχοῦ» ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 448. — κ. Χ. Παπαδη-
μητρίου. Ἐλήφθη ἐπιστολή σας. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀ-
ποδείξεις ἀπεστάλησαν — κ. Πανταζίου Παπαστερ-
γιόπουλον. Ἀπεστάλησαν. — κ. Α. Γ. Πρετεντέρην.
Εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ἀποστέλλονται τὰ «Ἐκλεκτά» κατὰ
τὴν νέαν διεύθυνσιν σας. — κ. Ι. Κουρούπη. Ἐλή-
φθη σημειώσεις σας. — κ. Δ. Χ. Γεωργιάδην. Φύλλα
11 ἀπεστάλησαν. Μᾶς ὀφείλετε δραχ. 1:80. Διὰ τὰ
λοιπὰ φροντίζει ἡ διεύθυνσις τῆς «Ἑλληνικῆς Βιβλιο-
θηκῆς», πὸς ἣν ἀπεστ' ἵλαμεν σημειώσεις σας. — κ. Νι-
κόλασον Πάτρα. Ἀπεστάλη. — κ. Πάνον Ε. Κοντο-
γούρη. Ἀπεστάλησαν. Ἐγράψαμεν. — κ. Ἀθ. Εὐ-
σταθίου. Τὸ φύλλον θὰ λαμβάνει ὁ κ. Θ. Χ. — κ.
Γεώργιον Γιωννέτιν. Ἐγράψαμεν. — κ. Ι. Μιχαη-
λίδην. Παραγγεῖλιά σας ἐξετελέσθη Φύλλα «Ἐκλε-
κτῶν» καὶ «Ἐφ' τῶν Κυρίων» ἀπεστάλησαν ὅς
πρὸς τὰ λοιπὰ, δυστυχῶς, δὲν εὐρίσκονται ἐν Ἀθή-
ναις. — κ. Ἰωάννην Κρίτην. Ἐλήφθησαν. Ἀπεστά-
λησαν ἐπὶ συστάσει. — κ. Δ. Μαυρομαρῶν Κ. Γ.
Παπαδόπουλον. Δ. Χ. Ἀδελφ. καὶ Ἀθ. Ἐμ. Μπα-
ρούτην. Ἐνεγράφητε ἀπὸ τῆς 17 Ἰουνίου. — κ. Ζ.
Ζαφειρόπουλον. Ἀπεστάλησαν ἐπὶ συστάσει σώματα
15, ἀπὸδεξι: νέου συνδρομητοῦ καὶ φύλλα «Ἐκλε-
κτῶν» ἐνεργείας σας. — κ. Δ. Παναγιωτόπου-
λον. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὰ
«Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα» κατὰ πᾶ-
σαν ἐποχὴν. Φύλλα προηγούμενα εὐ-
ρίσκονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ ἡμῶν,
εἰς πάντα τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐ-
φημερίδων, καὶ τοῖς κ.κ. Ἀνταποκρι-
ταῖς ἡμῶν.

ΑΡΤΙ ΕΞΕΔΟΘΗ

ΕΣΤΑΝΔΕΥ

Η

ΓΗ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΔΡΑΚΤΑ

Πωλεῖται εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν ἀντὶ δρ 33.

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

Σχῆμα 4ον σελίδες 12.

Συνεργαται καθηγηταί, ὀφηγηταί τῆς Ἱατρικῆς
Σχολῆς κτλ — Διευθυντής Α. Καλλιδικωδὴς ὀφη-
γητῆς κλ. — Ἐκδότης Κ. Κοκκολλάτος

Ἐτησίαν συνδρομὴ ἐν Ἑλλάδι δρ. 9, ἐν τῷ οὐντως
δαπῇ φρ. χρ. 10.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῶν. του